

wschód i południowym skrajem tej drogi dochodzi do działki leśnej nr 224/2 (Obręb Ostonino, ark. 4, gm. Puck, stan na 2005 r.). W tym miejscu skręca na północ i biegnie ścieżką wzdłuż krawędzi klifu nad Zatoką Pucką, dochodząc do mola w mieście Puck. Po zachodniej stronie mola schodzi do brzegu Zatoki Puckiej i nabrzeżem portowym oraz odmorską granicą pasa technicznego GUM dochodzi do ujścia rzeki Płutnicy.

Następnie skręca na zachód i południowym brzegiem Płutnicy biegnie do drogi wojewódzkiej nr 216. Tu skręca i wschodnim skrajem drogi biegnie 1,5 km na północ. Na wysokości zjazdu do Gnieźdżewa skręca na wschód w drogę lokalną – działka nr 473/5 (Obręb Gnieźdżewo, ark. 2, gm. Puck, stan na 2005 r.). Południowym skrajem tej drogi biegnie do Swarzewa, dochodząc do granicy działki nr 151/4. W tym miejscu skręca na zachód i południowymi granicami działek nr 151/4, 146/11, 145/5, 145/2 i 145/1 dochodzi do ul. Polnej – działka nr 304/27 (Obręb Swarzewo, ark. 1, gm. Puck, stan na 2005 r.). Tu skręca na północ i wschodnim skrajem tej drogi dochodzi do drogi wojewódzkiej nr 216.

Ze Swarzewa granica NPK biegnie wschodnim skrajem drogi wojewódzkiej na północ do rozcięcia erozyjnego krawędzi Kępy Swarzewskiej. Na granicy pomiędzy użytkami RIIIa i PsIII na działce nr 21/1 (obr. Swarzewo, ark. 1, gm. Puck, stan na 2005 r.) skręca na wschód i biegnie granicą użytków do zachodniej granicy działki nr 20 (obr. Swarzewo, ark. 1, gm. Puck, stan na 2005 r.). Tu skręca na południe i biegnie zachodnią, południową i wschodnią granicą tej działki do działki nr 19 (obr. Swarzewo, ark. 1, gm. Puck, stan na 2005 r.). Tu skręca na wschód i biegnie południową a następnie wschodnią granicą tej działki do południowej granicy działki nr 14 (obr. Swarzewo, ark. 1, gm. Puck, stan na 2005 r.). Tu skręca na wschód i biegnie południowymi granicami działek nr 14 i 15 (obr. Swarzewo, ark. 1, gm. Puck, stan na 2005 r.) do drogi lokalnej Swarzewo–Władysławowo, zwanej dalej ul. Bohaterów Kaszubskich. Wschodnim skrajem tej drogi biegnie na północ do miasta Władysławowo, dochodząc do skrzyżowania z ul. Starowiejską. Południowym skrajem ul. Starowiejskiej dochodzi do wschodniej granicy działki nr 360 (Obręb Władysławowo 5, ark. 5, gm. Władysławowo, stan na 2005 r.), gdzie przechodzi na północną stronę ul. Starowiejskiej i biegnie nią do granicy działki nr 5/9. Tu skręca na północ i wschodnią granicą działek nr 5/9 i 5/6, a następnie południową granicą działek nr 1/8 i 1/6 oraz wschodnią granicą działek nr 1/6 i 1/4 (Obręb Władysławowo 10, ark. 1, gm. Władysławowo, stan na 2005 r.) omija tereny portowe Władysławowa, dochodząc do brzegu Morza Bałtyckiego w miejscu, skąd rozpoczęto opis granicy wschodniego kompleksu NPK.

1193

Rozporządzenie Nr 56/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 15 maja 2006 r.

w sprawie Parku Krajobrazowego „Mierzeja Wiślana”

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia

2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Park Krajobrazowy „Mierzeja Wiślana”, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 4.410 ha, (w gm. Sztutowo i w m. Krynica Morska; w pow. nowodworskim).
2. W celu zabezpieczenia Parku przed zagrożeniami zewnętrznymi wyznaczona jest otulina o powierzchni 22.703 ha (w gm. Nowy Dwór Gdański, Stegna, Sztutowo; w pow. nowodworskim oraz na części Zalewu Wiślanego w granicach woj. pomorskiego).
3. Opis granicy Parku określa się w załączniku Nr 1 do niniejszego rozporządzenia.
4. Otulinę określa się w załączniku Nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2

1. Określa się szczególne cele ochrony Parku:
  - 1) zachowanie zróżnicowania geomorfologicznego, charakterystycznych cech rzeźby i zróżnicowania siedliskowego Mierzei Wiślanej,
  - 2) ochrona naturalnego charakteru brzegów i plaż oraz zachowanie naturalnego charakteru procesów brzegowych,
  - 3) utrzymanie warunków mikroklimatycznych umożliwiających lecznictwo uzdrowiskowe i wypoczynek nadmorski,
  - 4) ochrona specyfiki geobotanicznej Parku wyrażającej się strefowym układem przestrzennym poszczególnych siedlisk, dominacją zróżnicowanych zbiorowisk leśnych oraz obecnością gatunków i zbiorowisk roślinnych zagrożonych i rzadkich w Polsce,
  - 5) ochrona i renaturalizacja specyficznych siedlisk psamofilnych i hydrogenicznych,
  - 6) ochrona siedlisk ważnych dla zachowania bogactwa fauny, w szczególności ważnych miejsc lęgowych ptaków a także rejonów ich odpoczynku i żerowania w okresie wędrówek i zimowania,
  - 7) ochrona reprezentatywnych obiektów kultury materialnej, w szczególności domów podcieniowych, zagród holenderskich i architektury kurortowej Krynicy Morskiej,
  - 8) ochrona niematerialnych wartości kultury, w tym zachowanie tradycji kulturowych związanych z rybackim i wypoczynkowym charakterem miejscowości,
  - 9) zachowanie charakterystycznych cech krajobrazu Mierzei Wiślanej: leśnego charakteru Mierzei, naturalnych plaż mierzejowych, zróżnicowania pasa wydm nadmorskich oraz niskich wybrzeży nadzalewowych.

§ 3

1. W Parku wprowadza się następujące zakazy, z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i 4:
  - 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony

- środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.);
  - 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
  - 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
  - 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
  - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
  - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
  - 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
  - 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego;
  - 9) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
  - 10) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
  - 11) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
  - 12) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
  - 13) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
2. Zakazy wymienione w ust. 1 pkt. 7 – jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, grzybów i zwierząt – nie dotyczą:
- 1) określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obszarów zwartej zabudowy miast i wsi – gdzie dopuszcza się uzupełnianie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i usługowej, pod warunkiem wyznaczenia nie-

- przekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód zgodnie z linią występującą na przylegających działkach,
  - 2) istniejących siedlisk rolniczych – gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód,
  - 3) istniejących ośrodków wypoczynkowych, dla których miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego utraciły moc z dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.
3. W określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin granicach zwartej zabudowy miejscowości: Kąty Rybackie, Krynica Morska, Piaski i Skowronki dopuszcza się lokalizowanie nowych obiektów budowlanych w nadzalewowej części pasa technicznego brzegu morskiego – jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, grzybów i zwierząt.
4. Niniejsze rozporządzenie nie narusza uprawnień nabytych na podstawie prawomocnych orzeczeń administracyjnych oraz ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4

Rozporządzenie wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia jego tekstu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.¹

z up. Wojewody Pomorskiego
P. Karczewski
Wicewojewoda Pomorski

Załącznik 1
do rozporządzenia nr 56/06
Wojewody Pomorskiego
z dnia 15 maja 2006 r.

Opis granic Parku Krajobrazowego „Mierzeja Wiślana”

Północna granica Parku biegnie linią brzegową Morza Bałtyckiego od punktu położonego na przedłużeniu zachodniej granicy działki nr 37 LP (Obręb Sztutowo, arkusz nr 2 w gminie Sztutowo) do granicy Państwa z Federacją Rosyjską (Obwód Kaliningradzki).

¹ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone Uchwałą Nr VI/51/85 WRN w Elblągu z dnia 26 kwietnia 1985 r. w sprawie utworzenia parków krajobrazowych oraz obszaru krajobrazu chronionego na terenie woj. elbląskiego (Dz. Urz. Woj. Elbląskiego z 1985 r. Nr 10, poz. 60 i z 1997 r. Nr 7, poz. 43), które w odniesieniu do Parku Krajobrazowego "Mierzeja Wiślana" traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880), z tym że na podstawie art. 153 ww. ustawy utworzony park krajobrazowy stał się parkiem krajobrazowym w rozumieniu niniejszej ustawy.

Granicą wschodnią Parku jest granica Państwa z Federacją Rosyjską (Obwód Kaliningradzki).

Granica południowa Parku biegnie linią brzegową Zalewu Wiślanego – tzn. północną granicą działki nr 682/1 (Obręb Nowa Karczma, arkusz nr 1–6, Obręb Krynica Morska, arkusz nr 1–3, Obręb Przebrno, arkusz nr 3,4 w mieście Krynica Morska) oraz północną granicą działki nr 787/13 (Obręb Kąty Rybackie, arkusz nr 1–6 w gminie Sztutowo).

Na granicy Obrębu Kąty Rybackie i Kobyła Kępa granica Parku wchodzi na ląd i biegnie dalej południową granicą działek nr 787/4 (N), 164 (w), 234 (dr), 233 (Ł), 231 (Ł), następnie południową i zachodnią granicą działki nr 214 (dr), południową granicą działek nr 808 (dr) i 83 (dr), dalej biegnie południową granicą działki nr 804 (Ł), południową i zachodnią granicą działki nr 803, zachodnią granicą działki nr 75 (Ł), zachodnią granicą działki nr 74 (dr) (Obręb Kąty Rybackie, arkusz nr 01 w gminie Sztutowo). Następnie biegnie granicą gruntów leśnych – południową i zachodnią granicą działek nr 193/6 (LP), 194/7 (LP), zachodnią granicą działki nr 193/4 (dr), następnie południową i zachodnią granicą działki nr 184/1 (LP).

Dalej granica Parku skręca na północ i biegnie zachodnią granicą działek nr 184/1 (LP), 150 (LP), następnie skręca na zachód biegnąc południową granicą działki nr 93 g (LP); dalej skręca na północ biegnąc zachodnią granicą działek 93 g, h, a (LP); i 37 (LP). W miejscu styku działek 38/3 (LP) i 37 (LP) granica Parku przecina działkę nr 410/5 (UM) (Obręb Sztutowo, arkusz nr 2 w gminie Sztutowo), biegnąc prostopadle do linii brzegowej Morza Bałtyckiego i dochodząc do miejsca, skąd rozpoczęto opis granicy Parku.

1194

Rozporządzenie Nr 57/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 15 maja 2006 r.

w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Trójmiejski Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 19.930 ha, (w gm.: Szemud, Wejherowo oraz w m.: Gdańsk, Gdynia, Rumia, Sopot, Wejherowo; w pow. wejherowskim oraz w pow. grodzkich: Gdańsk, Gdynia i Sopot).
2. W celu zabezpieczenia Parku przed zagrożeniami zewnętrznymi wyznaczona jest otulina o powierzchni 16.542 ha (w gm.: Luzino, Przodkowo, Szemud, Wejherowo, Żukowo oraz w m.: Gdańsk, Gdynia, Wejherowo; w pow. wejherowskim oraz w pow. grodzkich: Gdańsk i Gdynia).
3. Opis granicy Parku określa się w załączniku Nr 1 do niniejszego rozporządzenia.
4. Otulinę określa się w załączniku Nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2

1. Określa się szczególne cele ochrony Parku:
  - 1) zachowanie zespołu form ukształtowania terenu strefy krawędziowej wysoczyzny morenowej, stanowiącej unikat morfologiczny w skali europejskiej,
  - 2) zachowanie szczególnych walorów środowiska wodnego parku, zwłaszcza jezior lobeliowych i cieków o podgórskim charakterze,
  - 3) utrzymanie pozytywnego wpływu lasów parku na warunki klimatyczne aglomeracji gdańskiej,
  - 4) zachowanie bogactwa szaty roślinnej z jej różnorodnością botaniczną i regionalną specyfiką ekosystemów leśnych i nieleśnych, zwłaszcza fitocenozy źródłiskowych, torfowiskowych, łąkowych i polnych,
  - 5) dążenie do renaturalizacji zbiorowisk leśnych pod względem składu gatunkowego oraz struktury wiekowej i przestrzennej drzewostanów,
  - 6) utrzymanie różnorodności siedlisk i mikrosiedlisk warunkujących bogactwo mykoflory i fauny,
  - 7) zapewnienie warunków dla migracji fauny w obrębie parku oraz między parkiem a jego regionalnym otoczeniem oraz przeciwdziałanie fragmentacji kompleksów leśnych,
  - 8) ochrona dziedzictwa kulturowego parku, w szczególności zachowanie historycznej sieci dróg o charakterze komunikacyjnym i rekreacyjnym, układów urbanistycznych i ruralistycznych oraz zespołów architektoniczno–przyrodniczych, a także niematerialnego dziedzictwa kulturowego,
  - 9) ochrona i rewaloryzacja szczególnych wartości krajobrazowych parku, a zwłaszcza bezleśnych dolin, unikatowej ekspozycji strefy krawędziowej oraz obszarów współistnienia krajobrazu naturalnego i kulturowego.

§ 3

1. W Parku wprowadza się następujące zakazy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:
  - 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.);
  - 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
  - 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
  - 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
  - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związa-